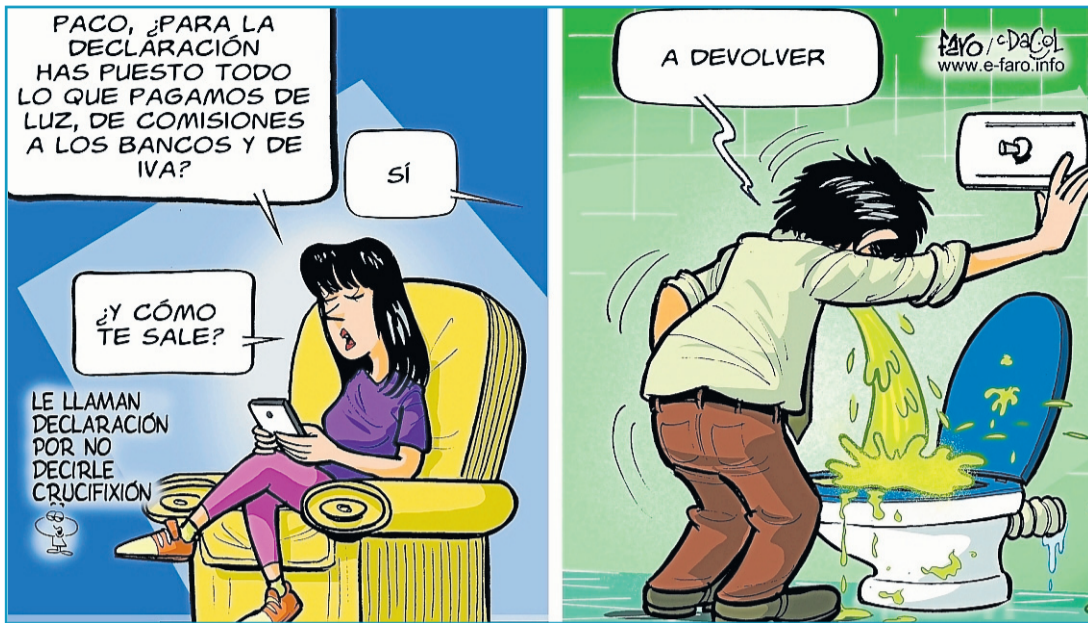

Faro

La plumilla

Perros contra el Covid-19

ANTONI COLL I GILABERT
 @Collgilabert

Son ya varios los países que experimentan con perros para detectar a personas con Covid-19. Los voluntarios de estos ensayos se colocan una almohadilla de algodón en la axila y la aprietan como si fuera un termómetro. Luego las almohadillas las husmean los canes y se ha demostrado que aciertan en un 96% al olfatear el sudor de quienes tienen el virus.

La experiencia podría aplicarse en estadios o aeropuertos si resulta positiva como parece, del mismo modo que la policía se ayuda de perros rastreadores para detectar drogas.

En España los ensayos con perros contra el Covid-19 comenzaron ya en diciembre pasado en La Guardia (Jaén). El director del experimento no podía tener un nombre más indicado para la labor que se proponía: Javier Hueso.

La mirada
 des de Collsuspina

Resistència cultural. L'esforç titànic de la galeria d'art per sobreviure a la presencialitat prohibida per la pandèmia, l'art en línia, l'intrusisme professional i l'apatia general converteixen el nomenament en un guardó

PER TATE CABRÉ
 tate@tatecabre.com

PEPA QUINTEIRO, ACADÈMICA DE SANT JORDI
 EL NOMENAMENT ARRIBA DOS ANYS ABANS DEL CINQUANTENARI DE L'ANQUIN'S

Demà, dimecres, 9 de juny, tindrà lloc a l'Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi, fundada l'any 1775, a la Llotja de Mar de Barcelona, un acte solemne que malgrat haver estat retardat per la pandèmia, no ha perdut la pompa del seu caràcter extraordinari; la «Sessió pública de recepció de l'acadèmica corresponent: Il·lma. Sra. Pepa Quinteiro i Giner», galeista i propietària de la sala Anquin's de Reus.

Pels lectors aliens al món de l'art i la música, remarcarem que l'entrada a l'Acadèmia Catalana de Belles Arts de Sant Jordi representa, per tots els qui ens dediquem al món de la cultura, una acreditació màxima i una garantia de prestigi que al món universitari podria situar-se entre la càtedra i el doctorat *Honoris Causa*.

Al llarg dels seus 246 anys d'història, l'Acadèmia de Sant Jordi ha anat canviant de nom però sempre s'ha dedicat al foment, la crítica i l'estudi de l'art, la música, l'arquitectura i les humanitats, tot escoltant les opinions dels seus 181 membres: 21 d'honor, 38 de número, sis supernumeraris i 116 corresponents.

Aquests últims representen la veu de l'Acadèmia als seus territoris, tant de Catalunya com d'arreu del món com ho demostra la presència dels gaudinistes Jan Molema (Holanda), Reiner Graefe (Àustria), Mark Burry (Austràlia) o Antonietta Crippa (Itàlia). Per fer-la arribar a les terres tarragonines a més de Pepa Quinteiro, actualment entre els acadèmics corresponents tarragonins s'hi compten Rosa Ricomà, directora del Museu d'Art Modern de Tarragona, Jordi París, director del Museu de Valls, el musicòleg Joaquim Icart de Tarragona i l'historiador

de l'art Joan Fuguet de la Conca de Barberà.

Històricament han estat membres numeraris de la casa grans noms com l'escultor Joan Rebull, els musicòlegs Francesc Bonastre, Àngel Recasens, Joan Guinjoan i Miquel Querol, el monjo de Poblet i historiador Agustí Altisent, el director teatral Ricard Salvat, i en va ser secretari l'arquitecte racionalista i escriptor Pere Benavent de Barberà i Abelló, molt lligat al Centre de Lectura de Reus.

Un acadèmic de Sant Jordi al món cultural és com un catedràtic emèrit al món universitari

Pels Salons de Maig de l'Anquin's van desfilat les primeres espases de l'art

Pepa Quinteiro ha fet el salt transoceànic i el nom de l'Anquin's sona a Los Angeles i a tot Europa

Demà Pepa Quinteiro rebrà un reconeixement a la seva llarga trajectòria com a promotora d'artistes locals i introductora d'internacionals des de la galeria Anquin's, fundada el 1973 a Reus pels seus pares Maria Josepa Giner i Antoni Quinteiro, Aviat, al 2023 es compliran cinc dècades de continuïtat d'una tasca trencadora en el seu moment, però que amb l'evolució de l'art i de la societat ja té molt poc a veure amb el que es fa avui dia a la galeria, molt enfocada a

les fires internacionals sense perdre les exposicions presencials i el contacte directe amb els clients.

En un moment de somnolència cultural, l'Anquin's va actuar com un revulsiu i va atreure a les seves sales les primeres espases del moment, com els membres de Dau al Set Tharrats, Cuixart, Tàpies o Arnau Puig, que d'altra manera no es podien conèixer en directe sense desplaçar-se a Barcelona.

Aquest activisme es concentrava anualment en els Salons de Maig, un esdeveniment màgic pel qual van desfilat centenars de noms, alguns dels quals van convertir-se en grans figures de l'art. L'Anquin's no només omplia d'actualitat i vida les parets de la galeria sinó que donava color i temes interessants als mitjans de comunicació local, als col·leccionistes de les viles properes, a la gent normal a qui se'ls despertava el cuquet de la pintura i l'escultura... Quantes vocacions s'han despertat entre aquelles parets de vellut vermell?

Pepa Quinteiro i Giner va continuar la tasca endegada per la seva mare quan aquesta va desaparèixer l'any 1992, i a qui els artistes de la galeria van homenatjar erigint-li un monument per subscripció popular que llueix a una plaça pública a Reus. Pepita Giner i Batista havia fet arribar el seu *savoir faire* com a galerista a tot el sud de Catalunya, i en el seu moment va tenir presència a altres ciutats com Tortosa o Salou amb delegacions, fires i intercanvis amb galeries. Des de llavors i en tres dècades Pepa Quinteiro ha fet el salt transoceànic i el nom de l'Anquin's ja resulta familiar tant els qui visiten les fires d'art a Los Angeles com als qui prefereixen les centreeuropees. I al mateix edifici on Picasso i el seu pare pintaven al final del 1800 n'han pres bona nota.

Periodista

Doctora en Periodisme i Ciències de Comunicació i diplomada en Traducció i Interpretació, **Tate Cabré** ha treballat en premsa i televisió. És Guia Oficial de Turisme de Catalunya.

12302